

Sz. Pan Andrzej Irla

Prezes Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie

Ul. Rakowicka 10,31-511 Kraków

Dotyczy wyroku II SA/Kr 1282/15 z dnia 07.12.2015 roku.

Szanowny Pani Prezesie!

Niniejsze wystąpienie publiczne wstawione na stronę www.prawodozycia.pl oraz przesłane do różnych organów w tym do Ministra Sprawiedliwości jest konieczne albowiem treść uzasadnienia wyroku urąga podstawowym standardom obowiązującym w demokratycznym kraju tym bardziej, że sprawa mogła zostać ustawiona z uwagi na to, iż może w istocie przynieść inwestorom wielomilionowe oszczędności].

W pierwszej kolejności o możliwości ustawienia wyroku może świadczyć okoliczność jego sprzeczności z prawomocnymi poglądami WSA w Krakowie z dnia II SA/Kr 1510/11 z dnia 13.02.2012 roku wyrok- utrzymany w mocy przez NSA II OSK 1407/12 w dniu 21.11.2013 roku, II SA/Kr 957/11 z dnia 23.09.2011 roku- wyrok utrzymany w mocy przez NSA II OSK 616/12 w dniu 10.07.2013 roku, II SA/Kr 955/11 z dnia 19.10.2011 roku- wyrok utrzymany w mocy przez NSA II OSK 498/12 w dniu 20.06.2013 roku.

Z powyższym wyroków sporządzonych przez inteligentnych Sędziów zdolnych do logicznej oceny przepisów ustawy prawo budowlane wynika, wprost że całość techniczno-użytkowa stacji bazowej wybudowanej na istniejącym obiekcie stanowi niezależny obiekt budowlany (budowlę], o którym mowa art. 3 pkt 1 lit b w związku z art. 3 pkt 3 ustawy prawo budowlane.

Powyższe stanowisko 5 krotnie i to w trybie nieważnościowym potwierdzał NSA II OSK 956/13 w wyroku z dnia 22.10.2014, II OSK 1793/13 w wyroku z dnia 04.02.2014, II OSK 1480/12 w wyroku z dnia 26.11.2013 roku, NSA II OSK 2400/11 w wyroku z dnia 11.04.2013 roku, II OSK 1013/11 w wyroku z dnia 27.09.2012 roku.

W świetle powyższego orzecznictwa a szczególnie WSA w Krakowie organy nadzoru budowlanego musiały uznać całość techniczno-użytkową za obiekt budowlany (budowlę] a nie za urządzenie, jeżeli dały wiary wykładni prawnej dokonanej przez sądy administracyjne obu instancji, **które w istocie podzieliły pogląd obu organów nadzoru budowlanego.**

W zaistniałej sytuacji jedynym wyjściem inwestorów było dojście do Sędziów WSA w Krakowie i przyjęcie, że organy nadzoru budowlanego nie będą składały skargi kasacyjnej (w grę wchodzi miliony złotych oszczędności oraz uniknięcie zarzutów z art. 90 ustawy prawo budowlane].

W zaistniałej sytuacji trzeba dokonać publicznej oceny absurdalnego i niedorzecznego poglądu WSA w Krakowie z dnia 07.12.2015 roku. Jako jeden z nielicznych na świecie Sawantów o genialnym umyśle logiczno-matematycznym zdaje sobie sprawę z przewagi nad Sędziami w zakresie oceny przepisów jakiegokolwiek ustawy, lecz to nie pozwala na zaakceptowanie stanowiska Sędziów wyrażonego bez podstawy prawnej.

Rozpoczynając prostą logiczną ocenę przepisów ustawy prawo budowlane należy podkreślić, że posiada ona w art. 3 pkt 9 definicje urządzenia oraz w art. 3 pkt 1 lit a, b, c definicje całości technicznej użytkowej. Idąc zgodnie z zasadami logiki należy stwierdzić, że wszystkie powołane powyżej wyroki są zgodne z literalnym i logicznym brzmieniem ustawy, lecz sprzeczne z poglądem zaprezentowanym w wyroku z dnia 07.12.2015 roku, w którym uznano, że wszystkie elementy, jako całość techniczno-użytkową stanowią urządzenie, lecz nie te, o którym mowa w art. 3 pkt 9 ustawy prawo budowlane, lecz bliżej nie określonym stworzonym przez Sędziów na potrzeby niniejszej sprawy. Stwierdzenie takie w istocie narusza art. 178 ust 1 Konstytucji RP albowiem Sędziów podlegają ustawie i nie mają prawa jej modyfikować nawet, jeżeli obiecano w zamian jakiegokolwiek korzyści. Ponadto gdyby Pan, jako Prezes sądu oraz Sędzia orzekający w NSA posiadał stosowane zdolności do wykonywania zawodu cieszącego się 5 % zaufaniem społeczeństwa wiedzieliby, że art. 29 ust 2 pkt 15 oraz 30 ust 1 pkt 3 lit b ustawy prawo budowlane dotyczą urządzeń, o których mowa w art. 3 pkt 9 w/w ustawy tym bardziej, że prawo budowlane nie zna pojęcia samodzielnie funkcjonującego urządzenia.

W związku z powyższym Sędziowie dopuścili się w istocie przestępstwa przeciwko państwu orzekając bez podania podstawy prawnej, z której wynika, że taki rodzaj urządzenia definiuje ustawa prawo budowlane, ponieważ jeżeli chodzi o **inne urządzenie to wtedy nie ma ona zastosowania jak Pan Prezes dobrze wie**. Ponadto podważył Pan, jako Prezes 3 prawomocne orzeczenia WSA w Krakowie, o których mowa na wstępie a które doprowadziły do rozbiórki 3 stacji bazowych zakwalifikowanych, jako obiekty budowlane (budowle). Ponadto w wyroku znalazło się następujące stwierdzenie sądu wskazujące na brak jakiegokolwiek kompetencji Sędziów cytuje;

W niniejszej sprawie tych ustaleń organy nie dokonywały tj. nie badały czy anteny sektorowe i radioliniowe zamontowane na konstrukcjach wsporczych należą do takich przedsięwzięć, nie to był, więc powód uznania, że inwestycja wymagała uzyskania pozwolenia na budowę.

W świetle powyższego każdy uczciwy Sędzia, który naprawdę ukończył studia prawnicze oraz nie załatwił sobie aplikacji wskazałby, że skoro organy nie badały czy anteny sektorowe należą do przedsięwzięć, o których mowa w art. 29 ust 3 ustawy prawo budowlane to nie można ustalić czy wymagały uzyskania pozwolenia na budowę a nie uznać, że cytuje;

W rezultacie organy nadzoru budowlanego błędnie uznały, że wykonana przez skarżąca inwestycja wymagała uzyskania pozwolenia na budowę.

Wyjaśniam Panu, że sąd kontroluje decyzje i jeżeli danej okoliczności organy nie ustaliły to obowiązkiem sądu jest zobowiązanie organu do dokonania tej czynności, co w niniejszej sprawie ma znaczenie marginalne albowiem zastosowany tryb z art. 48 ustawy prawo budowlane był prawidłowy.

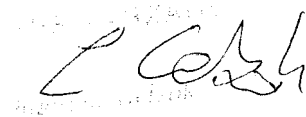
Szanowni Radni Miasta Krakowa oraz mieszkańcy niestety inwestorzy znaleźli dojście do Prezesa WSA w Krakowie, który wydał wyrok bez podstawy prawnej albowiem nie znajdziecie w nim przepisu ustawy prawo budowlane, który pozwala na zakwalifikowanie całości techniczno-użytkowej, jako samodzielnego urządzenia wielokładnikowego. Ponadto Prezes zakwestionował stanowisko własnych Sędziów, których poglądy podzielił NSA powołując się na odosobniony a na dodatek wydany również bez podstawy prawnej wyrok NSA z dnia 24.07.2015 roku gdzie Sędzia Glinicki broni swojego poglądu nie akceptowanego przez Prezesa NSA oraz większości Sędziów NSA, o czym świadczą przywołane wyroki.

Szanowny Panie Prezesie ze względu na bardzo poważne oskarżenie wobec Sędziów mam nadzieję, że na podstawie art. 212 § 1 kodeksu karnego wystąpi z powództwem o ile znajdzie przepis ustawy prawo budowlane, który pozwala na przyjęcie, że takie samodzielne wielokładnikowe urządzenie przewidziano w ustawie prawo budowlane.

Jednocześnie wzywam Sędziów orzekających w sprawie, o której mowa w piśmie o zrezygnowanie z orzekania z uwagi na brak podstawowych zdolności do logicznej oceny przepisów prawa budowlanego oraz znajomości p.p.s.a.

Do wiadomości;

1. Kancelaria Prezydenta RP.
2. Minister Sprawiedliwości.
3. Radni Miasta Krakowa.
4. Inni za pośrednictwem strony www.prawodozvcia.pl

Andrzej Celiński
Sędzia NSA